

РЕШЕНИЕ

№4600

гр.София, 03.07.2019г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-град, Второ отделение, 38^{-и} състав, в публично съдебно заседание на дванадесети юни две хиляди и и и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАТЯНА ЖИЛОВА

при участието на секретар Мая Георгиева разгледа докладваното от председателя **административно дело №2588** по описа за **2019г.**

Съдебното производство е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“ Решение №10 от 13.02.2019г. на главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС), в частта му, с която е отказан достъп до поискана информация със Заявление с вх.№568/30.01.2019г.

Жалбоподателят Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“, чрез процесуалния си представител адвокат Стефан Ангелов, оспорва частичния отказ като незаконосъобразен. Счита, че не е налице нито фактическо, нито правно основание за отказа да се предостави исканата информация за средночасови данни за нивата на фини прахови частици. Сочи, че такава информация се предоставя в графичен вид в реално време на интернет страницата на агенцията, но те са груби и от тях не могат да се извлекат точни данни. Счита, че не е налице предпоставката на чл.20, ал.1, т.6 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС).

Ответникът – главният секретар на ИАОС, чрез процесуалния си представител юриконсулт Красимир Аврамов., оспорва жалбата. Не оспорва, че в агенцията са налични данни за почасови измервания, но твърди, че това е първична необработена информация, която би могла да бъде интерпретирана погрешно и да даде невярна представа за чистотата на атмосферния въздух. Сочи, че въз основа на почасовите измервания се отчита среднодневна норма по методика която е утвърдена в Европейския съюз, и именно превишаването на среднодневната норма е показател за замърсяване – следователно по необработените данни заявителят не би могъл да си създаде впечатление за аработата на органа. Отделно от това, сочи, че данните от измерванията са достъпни на сайта на агенцията, което прави делото безпредметно.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е подал Заявление за достъп до обществена информация. с вх.рег. №568/30.01.2019г., като е поиска да му бъде предоставен достъп до информация за периода от 16.00ч на 18.01.2018г. до 16.00ч. на 28.01.2018г. от автоматична измервателна сателитна станция (АИС) „Хиподрума“, както следва: 1) средни часови данни за нивата на NO, NO₂, O₃, CO, SO₂, ФПЧ_{2,5} и ФПЧ₁₀; 2) средночасовите стойности за стандартния набор на метеорологични данни: температура, посока на вятъра (в числова стойност – градуси, а не буквена), скорост на вятъра, относителна влажност, атмосферно влияние и слънчева радиация.

Със Заповед №375 от 05.09.2018г. изпълнителният директор на ИАОС е предоставил правомощията по ЗДОИ на главния секретар на агенцията.

С Решение №10 от 13.02.2019г. главният секретар на ИАОС е предоставил достъп относно средните часови данни за нивата на NO, NO₂, O₃, CO, SO₂ и по т.2 от заявлението. Отказъл е достъп до данните относно фини прахови частици ФПЧ_{2,5} и ФПЧ₁₀, като е посочил, че данните не са окончателни и подлежат на допълнителна обработка за установяване на среднодневната норма, която е законовият показател за чистотата на атмосферния въздух, и се е позовал на разпоредбата на чл.20, ал.1, т.6 от ЗООС.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Легалното определение на понятието „обществена информация“ се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с общественения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно общественения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ и следва да предоставя на гражданите информация, която създава или съхранява в кръга на неговата компетентност и е налична. Разпоредбата на чл.28 ал.2 от ЗДОИ допуска задълженият субект да предостави правомощията си по ЗДОИ на определени от него лица.

По делото няма спор, че исканата информация е налична при ответника. Глава Втора от ЗООС разписва специални правила за достъп до информацията относно околната среда, като императивно постановява, че достъп се предоставя на всяко лице без да е необходимо да доказва конкретен интерес (чл.17) по отношение на всяка информация, която съгласно чл.18 от ЗООС може да бъде наличната първична информация, наличната предварително обработена или наличната нарочно обработена информация. Разпоредбата на чл.20, ал.6 от ЗООС, че достъпът до информацията относно емисиите на вредни вещества в околната среда като стойност по показателите, определени от нормативните актове, не може да бъде ограничен. Спорният по делото въпрос се свежда до

това дали първичната информация под формата на почасови измервания, които още не са обработени и не са подведени под показателя за среднодневна норма, може да бъде предоставена. Общата разпоредба на ЗДОИ регламентира хипотезите, когато се допуска отказ – ако информацията е класифицирана или представлява защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Няма разпоредба, която да забранява или да ограничава достъпа до първична информация с оглед защита на обществения интерес чрез избягване на възможността за погрешно интерпретиране на данните. Изложените от ответника доводи в тази връзка не намират нормативна подкрепа. От друга страна, те са в противоречие с неговото твърдение, че исканата първична информация се предоставя на обществото в реално време и е достъпна на сайта на агенцията. Оповестяването на първичните информация по електронен път сочи, че тя е налична и се съхранява от ответника и следователно не съществува пречка тя да бъде предоставена и на жалбоподателя в посочения формат. Обстоятелството, че информацията е достъпна на официалния сайт на агенцията не освобождава ответника от задължението му да предостави исканата информация в посочения в заявлението машинно-четим формат, съответстващ на официалните отворени стандарти (електронни таблици .xls или .xlsx, .csv) или друг четим формат.

Специалната норма на чл.20 от ЗООС посочва хипотезите, в които достъпът до информация може да бъде отказан. Ответникът се е позовал на т.6 от ал.1 – може да се откаже информация, разкриването на която ще се отрази неблагоприятно на компонентите на околната среда. Това основание не кореспондира по никакъв начин с търсената информация - нелогично е да се твърди, че предоставянето на данните от почасовите измервания на АИС „Хиподрума“ биха могли да навредят на компонентите на околната среда – на атмосферния въздух, атмосферата, водите, почвата, земните недра, ландшафта, природните обекти, минералното разнообразие, биологичното разнообразие и неговите елементи (чл.4 от ЗООС).

Не са налице фактически и правни основания за отказване на достъпа до търсената информация. Като е отказал предоставянето ѝ, ответникът е нарушил материалноправните разпоредби на ЗДОИ и ЗООС и е действал в противоречие с целта на закона. Решението следва да бъде отменено в тази му част като незаконосъобразно и преписката да се изпрати на главния секретар на ИАОС за предоставяне на отказаната информацията в 14-дневен срок от съобщаване на съдебното решение.

Страните не са поискали присъждане на, поради което съдът не дължи произнасяне по разноските.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38^и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №10 от 13.02.2019г. на главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС), в частта му, с която е отказан достъп до поискана информация със Заявление с вх.№568/30.01.2019г.

ИЗПРАЩА преписката на главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда за повторно разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона и предоставяне на достъп до търсената обществена информация в 14-дневен срок от съобщението.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: